

Екип КАНЕТИ

Знанието ни прави победители!

Април 2011г.

Здравейте отново!

Въоръжени с нови емоции и истории за разказване, се завръщаме след малко по-дълга творческа пауза. Но сега сме още по-вдъхновени, с някои нови попълнения и с една идея по-свежи новини! Все пак – пролет е! И още повече – празнуваме патронния празник на нашата гимназия!

Както всяка година, с всяко издание на нашия вестник се стремим да подчертаем успехите на нашите съученици, да споделим техните таланти и да Ви информираме за различните дейности в училище!

Някои за първа година се „сблъскаха“ с ежедневието в нашето училище, други са на финалната права... Нашата задача е да отбележим както празника, така и да

разнообразим един от най-трудните и същевременно „мързеливи“ месеци от учебната 2010/2011 година.

И този път не нарушаваме нито една традиция, но сме променили и освежили както заглавието, така и дизайна на целия вестник!

И за да не сме голословни – в този брой ще видите:

- ❖ Коледни отблясъци;
- ❖ В какви конкурси и други мероприятия участвахме;
- ❖ Какво спечелихме;
- ❖ Какво сътворихме;
- ❖ Как да се посмеем;
- ❖ С кои празници ни радва април и
- ❖ Специална абитуриентска страница.....

Ние се забавлявахме, изготвяйки вестника – забавлявайте се и вие!

Защото... отново е пролет!

Издание на ПГИУ „Елиас Канети” - Русе

КОЛЕДНИ ОТБЛЯСЪЦИ

По установена традиция ПГИУ „Елиас Канети“ отпразнува поредната незабравима Коледа и посрещна Новата година с много и нови усмивки. Учениците изяха своите способности в тазгодишните организирани мероприятия.

В духа на Коледа (със съдействието на преподавателите) бяха проведени конкурсите за най-хубава коледна картина и най-красиво украсена класна стая. След оспорваната надпревара **Василен Ангелов** от 10^А клас грабна призовата награда за рисунка, а 10^В и 12^А можеха да се похвалят, че тяхната стая е най-ефектно украсената.

За нашите млади таланти в областта на литературата и информатиката бяха обявени конкурсите за есе и презентация. За жалост така желаното **1-во място** е само едно и презентацията, която го спечели, бе на **Самуил Куртев** от 10^В клас, а за майстор на словото бе избрана ученичката от 10^В клас **Пламена Стойнова**.

С приближаването на новогодишната нощ учениците решиха да спазят още една традиция в надпреварата за изработването на най-оригинална сурвакница, в която победиха 8^Г клас.

По инициатива на възпитаниците на училището в последния учебен ден за 2010 г. беше организирана и **кулинарна изложба**. В нея

взеха участие ученици и от двете смени. Голямо впечатление направиха всички блюда. За щастие на организаторите и участниците, всичко, което бе предназначено за базара, беше изкупено. Приходите бяха предоставени за благотворителност в кампанията „Да дарим с усмивка едно дете“. Игралки, лакомства, книжки и дрехи зарадваха децата от „Дом майка и дете“ – Русе.

Наред с добрата храна и прекрасната атмосфера в училището, учениците решиха да повдигнат още градус на настроението. А кое би било по-подходящо за това от купон по стаите, придружен от екипа на **Снежанка, Дядо Коледа и техните джуджета**? Но нека да не

пропусваме и българското! Наред с тях по класните стаи обикаляха и коледари, пеещи за благополучие и здраве. С много танци и добро настроение се роди идеята за конкурс за най-оригинална снимка на тема „Нашият клас празнува Коледа“. Сигурно се питате къде е бил най-големият купон? Истината е, че навсякъде той беше на 6! Но все пак **1-то място** за снимка беше присъдено на 9^А клас.

С много красиви спомени ще запомним това събитие – Коледа. За някои ученици тя беше първата в това училище, а за други, за жалост, последната. Независимо от всичко, ние трябва да знаем как да се забавляваме и от нашето забавление да има както незабравими спомени, така и полза.

Марина Маринова VIII^В

**„Ние сме богати само чрез това, което даваме на другите!“
Ан-Софи Суетчин**

ПОД ЕГИДАТА НА ЮНЕСКО

По повод международната година и месеца на гората ученици от Професионална гимназия по икономика и управление „Елиас Канети” в Русе и от Националния колеж „Октав Оническу” в Букурещ засадиха „дървото на приятелството” в градинката пред гимназията като част от програмата на ЮНЕСКО „Синият Дунав” и проекта „Зелен коридор за синия Дунав”. Българското и румънското училище подписаха Меморандум за сътрудничество и партньорство за по-нататъшна съвместна дейност по програми на ЮНЕСКО.

ДЕСИСЛАВА КАЦОВА XI^B И СТЕЛА ИВАНОВА XI^D РАЗКАЗВАТ ЗА ООН НАКРАТКО

Ден 1: Дебат за проблемите на държавите.

„Всеки защитаваше интересите на държавата, която представя. Като цяло се оформиха две групи – на големи държави като Франция и САЩ и на малки – като африканските, които са в много лошо положение. Трябваше да достигнем до консенсус... Голям спор имаше относно квотите за вредни емисии, например. А накрая чрез симулативната игра изготвихме резолюция с пет основни точки по поставените проблеми с решения и нашата подкрепа.”

Ден 2: Сертификати и впечатления

„Отново имахме определени теми за дадената ни държава. Чуждестранен и български представи-

тели на ООН ни поздравиха, изказаха благодарности и ни раздадоха сертификати, видимо доволни от представянето ни”.

МЕЖДУНАРОДНИЯТ ДЕН НА ВОДАТА

На 22 март наши ученици участваха в конкурс за есе на тема: „Водата – извор на живот”, организиран от Общински младежки дом Русе и ВиК – Русе. Второ място за ученичката Ева Георгиева от 10^Г клас.

„НЕВИДИМИТЕ ПИСЪЦИ НА ПРИРОДАТА”

Учениците Теодор Йорданов, Кристин Грозданова XII^Г и Валентин Йорданов XII^В взеха участие в международния младежки проект, който се проведе в град Измир, Турция от 17 до 27 февруари 2011 г. Участваха и работни групи от Франция, Полша, Литва и домакините – Турция. Проектът имаше за цел да обърне внимание на обществеността върху опазването на околната среда, както и представяне и опознаване на различните култури на страните участнички. Учениците показаха отлични познания по английски език, който беше работен на проекта. Последната вечер имаше изложба със снимки от проекта и концерт пред обществеността на Измир.

ПО ПОВОД НАЦИОНАЛНИЯ ПРАЗНИК →

„Нищо не те учи така добре, както опитът.”

Алис Нийл

Представителите на ПГИУ "Елиас Канети", членове на **Общински Младежки Парламент**, посетиха столиците на Унгария – Будапеща и на Австрия - Виена. Учениците **Ирена Иванова 10^B**, **Кремена Игнатова 10^B** и **Глория Борисова 11^B** присъстваха на празничен концерт по случай трети март, на който бяха поканени унгарски представители, сред които българският посланик, представител на Българското общество в Унгария и други. Учениците разгледаха забележителностите на двете красиви столици.

manager
for a day >

е сред най-популярните инициативи на **Джуниър Ачийвмънт** България. Тя се организира ежегодно в над 100 държави по целия свят. В нея винаги се включват висши държавни управници и утвърдени мениджъри от всички сфери на бизнеса и обществения живот. Тези лидери дават начало на професионалната реализация на хиляди ученици, а в замяна получават опит при съвместната работа, както и вдъхновение от иновативните и свежи идеи на мотивираните млади хора.

Тази година инициативата се проведе на **29 март** под патронажа на Министъра на финансите на Република България г-н Симеон Дянков. Възможност да преживеят един реален работен ден в бизнес средите като Office 1 и Приста Ойл, в държавните институции и неправителствените организации, като Общината и НАП, получиха средношколци от ПГИУ и студенти от Русе, както и от цялата страна.

КАКВО Е ОТГОВОРНОСТ?

Възрастните често ни задават този въпрос и си мислят, че ни е трудно да отговорим, а какво остава да сме отговорни? Е, уважаеми възрастни, отговорност е съзнание за дълг, за поет ангажимент, за изпълнение на задължение. А ръководството, учителите и работещите в ПГИУ „Елиас Канети” ни

предоставят възможността всяка година да докажем, че сме отговорни – с деня на ученическото самоуправление, в който ученици и учители разменят своите места.

Денят беше наистина успешен и за двете страни. За всички ни това мероприятие е важно за напредъка в образованието. Денят на ученическото самоуправление кипеше от енергия. Той бе изпълнен с отговорности, предизвикателства, урочна и извънкласна дейност. Тази форма на управление дава възможност на възпитаниците на ПГИУ „Елиас Канети” да обогатят своя социален опит. За пореден път да докажат, че са знаещи, можещи, заредени с новаторски идеи и творчески дух.

Нора Стоянова Х^Д

САМОУПРАВЛЕНСКА ТРЕСКА

Контролни, изпитвания, уроци, домашни...Ехх, да имаше някакъв начин да избегнем всичко това. И се минават месец, два, три – първият срок приключи. Няма ли да се свърши с това училище вече!?! И изведнъж се разнася мълвата за „Ден на самоуправлението”. Нима ще мога за един ден аз да диктувам правилата в училище? Това се въртеше из главите на всички млади икономисти.

Обзети от ентусиазъм, всички премисляха каква длъжност биха искали да заемат на този „светъл” ден. Започна трескава подготовка. Учениците, които искаха да бъдат на мястото на учители, дори за един ден, съставяха планове, разработваха уроци, разбира се, консултирайки се с преподавателите.

Някои ученици се целеха доста по-нависоко, а именно – в ръководството на милата ни гимназия. Доста потрудеможа и отговорна задача, но не и неизпълнима!

Освен директори и учители много искаха да се запознаят с работата на хигиенистите, майсторите, библиотекарката. Любознателността към новото и различното подтикнаха всички да открият нови хоризонти. След този ден всичко продължи постарому, но ние ще запазим спомените за това различно и интересно преминаване на един на пръв поглед обикновен ден.

Ивелина Стоева Х^Г

~ ~ ~ ~

„Знанието и опитът правят човека мъдър.”

Победители сме...

За поредна година имаме повод да се гордеем с учениците спортисти от нашата гимназия. С желание за победа и признание играчите ни се изправиха срещу отборите на другите русенски училища.

СПОРТ

В ученическата волейболна лига през декември 2010 г. за юноши от 8 до 12 клас отборът ни, под ръководството на Веселин Кръстев, игра достойно и зае **трето място** (непосредствено след отборите на ПГЕЕ и МГ). Отново водени от В. Кръстев, юношите от 11 и 12 клас завоюваха **второто място** на общинското първенство, а девойките от 8 до 10 клас се класираха за **областен кръг**, където също заеха **първо място!**

Баскетболистите по време на мача с ПГЕЕ

Баскетболният отбор на момчетата (11 и 12 клас), с треньор Стефан Стефанов, след оспорвани мачове стигна до **трето място**, а момичетата – до **първо**.

Шампионките по баскетбол

Трябва да бъдем горди със спортистите – техният успех е успех и за училището ни!

В хандбалното първенство през март момичетата заеха **второ**, а момчетата **трето място**.

В състезанието по тенис на маса юношите от 8 до 10 клас се класираха на **областен кръг**, където се представиха достойно. Ръководител бе Стефан Стефанов.

Първенците по тенис на маса

**** Интересна спортна проява бе мачът, състоял се между учителите от нашата гимназия.

Цветелина Енчева XI^B

„Спортът може да ти даде толкова много. Той дава модела: срещи с нови хора, увереност, самочувствие, дисциплина, мотивация...” Мия Хам

СЪН

В една безгрижна нощ се появи.
 За миг забравих за околните,
 за миг всичко заблестя,
 за миг, но само в моите очи!
 След месец пак поредна среща,
 така се мъчех, а бях толкова крехка.
 Един момент любовен трепти в мен,
 след дълги нощи безпокойни
 се надявам да не падна в плен
 на моите терзания греховни.
 Сън ли си ?
 Аз ли те измислих?
 Утеха след загуба тежка
 или поредната ми глупава грешка...?
 Защо парче от мен не иска да признае –
 щастието ме подмина без да се поколебае.
 Само в съня си те намирам
 и само там си мой,
 не мога вече да се контролирам...
 Какво ми става не разбирам?
 Реалността от илюзиите не различавам
 и продължавам да се заблуждавам,
 че те има ...

Антония Колева, XII^Г

ИМА СМИСЪЛ

И гласът в пустинята се чува. И в най-мътните води има живот. И в най-облачните дни има лъч слънчева светлина. И в най-тъмната нощ има звезди...

Можеш да избягаш от пороя стрели, с които се опитват да те съсипят хората. Можеш да се залъгваш, но винаги знаеш, че има много дупки по пътя към щастието; че сърдечен ритъм, обезумял и бесен, може да бъде върнат, че дори и спомените са безполезни за спасението на една вече мъртва любов; че сърцето като хартия може да изгори и да се превърне в шепа пепел; че и най-красивите снимки могат да бъдат забравени в някой по-обикновен албум; че понякога си струва да обичаш, дори и да не получаваш любов в замяна – че в борбата в името на любовта винаги има смисъл... поне дотогава, докогато можеш да градиш мечтите си... Но да потъваш в самосъжаление, да се самозалъгваш – Недей! – винаги има и други варианти. Потърси ги, намери ги, опознай ги!
 И вече ще разбереш, че наистина си заслужава!

Цветелина Енчева XI^В

Рисунки на Глория Борисова XI^В и Марина Маринова VIII^В

ЖИВ СЪМ, ДА

това показва огледалото на моята стена,
 но дали наистина живея?
 Дали от радост тъй весело се смея,
 или прикривам нещо там,
 където да погледна сякаш ме е срам?
 Дали пламъкът в моите очи наистина гори?
 Или това е просто спомен
 от онзи пламък, тъй силен и огромен?
 Дали кръвта, тъй силно някога бушуваща,
 се е спряла в мен, кротка и тъгуваща?
 Дали духът ми все още е такъв...,
 силен, непреклонен като на лъв?
 Или и за него всичко свърши?
 Успя ли апатията човешка
 и него да прекърши?
 Ами туй, моето сърце?
 Дали все още така силно животът зове?
 Или и то се умори...?
 Нима да бъде сломено позволи?
 Но стига толкова... време е да се избърсна,
 и лицето си с вода да пръсна.
 Време е да сложа пак фалшивата усмивка,
 „прекрасната” моя театрална придобивка.

Генчо Бойчинов XI^В

„Величието на любовта е в това, че при нея всички правила са невалидни!”

Е. Канети

В този град, пълен с лъжи,
не искам да оставям спомени.
Вятър бурен да ме отнесе се моля,
за да полетя и да се освободя от пороя
на хорските клюки.

Нямам сили да се боря
и не отдавам голямо значение на пороя,
но все пак съм човек –
не съм от стомана, не съм и от лед.

Предатели навсякъде сред тълпа от приятели.
Цяла глутница от вълци в готовност
да те разкъсат искат, а уж проявяват
грижовност.

Лоши думи навред красят моята особа.
Как да се спра и да няма нотка на тревога?
Наивността ми пречи да изградя стена
между мен и злобата, бликаща от хората.
Не съм постигнала все още нищо в живота,
а готова съм да се предам...

Антония Колева XII^F

ПОНЯКОГА

Понякога ти се иска силно ти да изкрещиш,
от всичко насъбрало се в теб да се освободиш.

Искаш да се чувстваш жив
и да бъдеш волен и щастлив?!

Давай, главата си вдигни
и верен на себе си бъди!

Откажи се от помислите зли,
благодарение на които все още ти тежи.

За нещо хубаво си помисли
и за света разтвори своите очи.

Срещни се с него – такъв,
какъвто искаш той да е.

Стига с този мрак, нека ден да е!

Генчо Бойчинов XI^B

ИМА НАДЕЖДА

Тук, където и стените имат очи и уши,
където лъжата крехката любов руши,
където сърцата са ледени и коварни,
където няма добре пазени тайни...

Тук има любов, има надежда за нея –
с вярата на добър човек озарена...

В очите ти винаги ще я търся...

Дори да не съм сигурна,
че не си се отказал...

Няма да се откажа от нас...

Няма да се откажа от любовта!

Цветелина Енчева XI^B

*Рисунки на Мехмед Кючуков XI^B и
Марина Маринова VIII^B*

**„Най-добрите и красиви неща на света не могат да
бъдат видяни, нито докоснати – те се усещат в сърцето.“**

Хелън Келър

ДОБРОТА

Празен лист пред мен стои.
Как да го запълнят, не знаят мислите ми.

Няма път и няма компас.

Сам си сред вътрешния хаос.

На кого можеш да разчиташ,
как безболезнено да обичаш?

Толкова въпроси без отговори се пилеят.

Толкова усмивки угасват и само тлеят.

Има по света толкова скръб и тъга,
а неин последовател ставаш ти сега.

Защото нараняваш без да мислиш,
страх те е мислите си да пречистиш.

Защото ще видиш, че грешиш
и нечестно нечий друг живот рушиш.

А запитай се дали си струва да раняваш,
и пред жертвата си да не се предаваш,

защото изправиш ли се на крака –
имаш сила над нея и знаеш това.

Но използвай я, за да възвърнеш радостта,
да напълниш с надежда нечий сърца.

Вярвай, че си струва да бъдеш от добрите,
не е ли щастие да върнеш някому мечтите?

Вярно е, не можеш да спасиш света,
но спаси поне своята душа.

Направи я светла и просторна,
гостоприемна и непреклонна.

Ако злото пак почука на твоята врата,
отпрати го и стопли нечия ръка.

Аз все още вярвам, че стават чудеса
и може да бъде едно по-добро място света!

Елвира Рашкова XI^B

СТУДЕНА СВЕТЛИНА

Прегърнала сянката на самотата,
сама обгърната от тъмнината,
крещя, преглъхнала, сломена
от нечий полъх, като дух стопена.

Образ нечий помръдва в тишината,
глуха птица прелита над полята.
Надеждата – вземи я, тя ми е една,
в тунела мрачен да има светлина.

Обръщам се да видя нечие лице,
сковани пак от студ са моите ръце,
и пипнешком с моите пръсти вкочанени
покварени сърца отдръпвам омърсени.

Безсилие обхваща цялото ми тяло.

Луната пак облечена е в бяло.

Падам глухо, с ръце към небесата,
и ето вече виждам светлината.

Вилияна Камбурова VIII^B

ТЕСТ:

КАКЪВ УЧЕНИК СИ?

1. Как се събуждаш в началото на учебната седмица?

- Бодър и ентузиазирани, тръпнеш от желание да отидеш на училище;
- = Упоритият звън на алармата не е в състояние да те разсъни и пропускаш 2-3..... часа;
- + Ставаш по задължение, че започва поредното мъчение.

2. През голямото междучасие...

- + Отиваш за кафе и Bakerolls;
- Не се отлепяш от стола, за да преговаряш уроците;
- = Гладен като вълк, си готов да разкъсаш всички по пътя за баничките.

3. Когато си неподготвен за часа,...

- = Смело вдигаш ръка, учителката те подканя, а ти с усмивка молиш „Може ли да пия вода?“;
- + Извиняваш се преди часа, че кучето ти е изяло тетрадката и цял час „пей-сърце“;
- Не се притесняваш, защото това не се случва.

4. Когато носиш слаба оценка вкъщи,...

- + Обещания и оправдания красиви слушат мама и тати, но никак не са щастливи;
- Нямаш слаби оценки;
- = Скриваш бележника в шкафа с чорапите.

5. Когато очакваш завръщане от родителска среща,...

- Спокоен гледаш телевизия вкъщи, защото знаеш, че „Всички обичат Реймънд“;
- + Чупиш пръсти и правиш разбор на своите постъпки, гледаш умно и пиеш вода на малки глътки;
- = Знаеш какво ще кажат по твой адрес и си лягаш в леглото точно в шест.

Резултати:

Най-много + : Безхабериего те гони и гледаш немърливо на даскалото.... Значи един ден ще стане човек от теб

Най-много - : Стремиш се да се харесаш на всеки учител, но зад гърба ти твоите съученици не спират да те наричат „зубар“

Най-много = : Ти си средностатистически ученик. При повече старание и бой от родителите има потенциал да станеш отличник.

ПРОЧЕТЕТЕ, ПОМИСЛЕТЕ, ПОМОГНЕТЕ!*логическа задача*

Инспектор X трябва да реши труден случай. Той има четирима заподозрени. Да ги наречем P, Q, R и S. P играе важна роля: Ако P е невинен, тогава и S би бил извън подозрение, но вината на R би била несъмнена. S също е ключова фигура: Ако S е невинен, тогава Q е сред извършителите. Ако S е виновен, тогава е виновен и R. Но R има сигурно алиби.

Помогнете на инспектор X да реши случая. Кои според вас са извършителите?

*Госпожа А. Гръкова ще оцени подобаващо първия ученик, който представи вярно и аргументирано решение.

„Ако трети ден не ти се учи, значи е сряда!“

Ученикът vs. учителя

Вторият звънец се разпростря из запустяващите коридори на ПГИУ „Елиас Канети” и часът започна: 7:30 ч., понеделник! Учителката влезе с мудна стъпка в класната стая и поздрави:

- Добър ден, ученици!

- Мараба, госпооо! – ученикът с инициали И.В., надвика гръмогласно още спящите си съученици.

Госпожата хвърли дяволините отблясъци на погледа си като ножове по невъзпитания младеж. И.В. беше непокатим и дори върна жеста.

- Кои са отсъстващите за днешно, кой е дежурен? - попита тя.

Беше шестата седмица от започването на доброто старо школо. Номерата 11 и 12 бяха дежурни. Естествено, номер 12-ти пак беше избягал от час, за да не го изпитат. За нещастие на учителката, 11-ти номер беше самият И.В. Той дори не се помръдна от стола си и пак с онзи кръсък издиктува отсъстващите. Всеки вик на нечий номер се забиваше като игла в кожата ѝ и това болеше. Той беше груб, избухлив, вироглав и не се притесняваше от това. В ранните часове на тази зимна сутрин,

държанието му подлудяваше учителката, но тя и така не му направи забележка.

След извършената проверка дойде и часът на истината! Кой щеше да бъде избраният, всички тръпнеха в очакване, само мощният И.В., разположил се като цар на дървения си трон, нехаеше и демонстративно се подиграваше на останалите. С пренебрежение учителката подмина ученика и се спря на съседа до него – друго момче със завидни знания и прилично поведение. Как се бяха събрали, никой не знаеше, но бяха добри приятели.

Предния ден на младия господин, стоящ до И.В., се беше случило нещо непредвидимо и времето така бързо отлетяло, че не успял да си научи. На първия въпрос старателният ученик беше умишлено подлъган и той бързо се хвана на въдицата. Втори въпрос... трети и бележникът му сякаш прелетя като птичка и кацна на бюрото пред госпожата.

В същия момент съвестта на И.В. се обади. Той се досети, че това е по негова вина и просто получаваше поредния урок. Искаше някак си да помогне на приятеля си, но вече беше късно - красивият лебед, свободно плаващ

в езерото с грозните патенца, беше изпреварил мислите му.

В този клас, противно на показното, цареше хармония и разбирателство. Всички се уважаваха един друг. Жалкият опит, който направи класът, за да спаси съученика си от двойката, също беше пренебрегнат с лека ръка.

Два сблъсъка на коренно различни характера бяха в основата на разразилата се война. До края на часа оставаха тези единайсет минути, които на учениците им се сториха като цял век. Подмятания от сорта на „Всичко се връща!” или „Само да завърша...” бяха повтаряни многократно. В десния ъгъл на ринга обаче госпожата атакуваше със забележки. След множество нападки, гонгът удари и прекрати „войната”.

А победител – нямаше. Публиката бързо се разпръсна, все едно нищо не се беше случило, само ученикът и учителят стояха по местата си, вторачени един в друг. Момент на тишина и неловко чакане. Извинения обаче не последваха: И.В. не призна грешката си, защото той просто си е такъв, а госпожата... Е, тя си е госпожа...

Антония Колева XII^F

По словото ще ги познаете!

"Не може да правиш само любов, да не бъда и по-груба, а и трябва да седнеш нещо да научиш!"

"Като свърши часът ще ти напиша двойка, а ако бие звънецът ще ти пиша две двойки!"

"Българската жена е умна, красива и много, много, много... каква Габи - хитра... Точно така! Тя върти мъжете на малкия си пръст, оставете ги тия оруфляци в другата съблекалня – нищо не става от тях, а вие ще управлявате България!!!"

В час е настанала тишина... Всички решаваме една много интересна задача.... и в един глас се провикват Линчо, Иво и Алекс, че са готови със задачата... и тя казва.... "Браво, ученици! И тримата ли сте решили задачата..." Тримата отговарят:"ДAAAAAAAA" А накрая госпожата решава: „Добре, хайде Гошо да излезе на дъската...."

"Пламене, от пет минути те гледам как половин час нищо не правиш!"

"Когато говоря, искам да чувам тишина!"

"Стига с тия детскоградски номера, започни да мислиш!"

"Думата "забравих" я забравете!"

"Къде отива тъмното, след като светнеш лампата?" о.О

- Госпожо, повторете - не можах да запиша.

- Прочети ми какво не си записал!

"Не пожелавай контролното на ближния си!"

- Накъде отиват електроните????

- Към минуса...

- Електроните са хетеросексуалниинииинии както и ние... отиват към плюююююса..

„Никога не навеждайте глава! Гледайте света право в очите!”

Хелън Клеър

Пролетни страсти

(Или нещо повече за празниците през април)

Пролетта отново е тук, за да възроди света!

Слънчевите лъчи нежно гаят земята.

Цветовете красят и най-самотните поля и дървета. Завърналите се птици пеят и сякаш викат обратно забравената през зимата радост. Малки и игриви облачета не спират да се гонят към хоризонта. Тревите, отново зелени, леко се поклацат от нежния вятър.

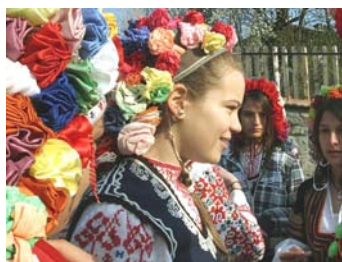
Пролетта – най-красивата дъщеря на природата, отново е тук! А нейният месец април е букет от цветни християнски празници и същевременно именни дни – Лазаровден,

Цветница, Великден.

ЛАЗАРОВДЕН (Лазарница) е християнски празник, носещ името на Свети Лазар, което е символ на здраве и дълголетие. Той е бил приятел на Исус и когато умира и е погребан, три дни след смъртта си, е съживен от Бог.

Празнува се на осмия ден преди **Великден** (винаги в **събота**). По традиция на Лазаровден се

откъсват зелени върбови клонки. Младите жени набират цветя за венци. Момите, наричани „лазарки“, се събират в дома на една от тях. След това, пременени в

традиционни фолклорни носии, обикалят къщите из селото, пеят обредни лазарски песни и благославят за здраве, щастие и берекет. Стопанинът на дома ги дарява с яйца, пари, плодове и дребни подаръци. *В миналото*, на Лазаровден, момците от селото са поисквали ръката на своята избраница. *Вярвало се е*, че мома, която не е лазарувала, не може да се омъжи. Затова е било задължително всяко момиче от селото да лазарува. **Празникът носи пролетно настроение и се очаква с нетърпение** както от участничките, така и от жителите и гостите на селата и градовете.

ЦВЕТНИЦА (Връбница, Цветна неделя, Куклинден,

Палмова неделя)

се празнува в неделята след **Лазаровден**. Това е празникът на настъпващата пролет, на събуждащата се природа. На този ден в храмовете се

благославят върбови клонки, които вярващите отнасят в дома си за здраве. Върбата е първото от растенията, което се събужда от зимния сън. Върбовите клонки символизират палмовите, с които е бил посрещнат в Йерусалим Исус, в навечерието на еврейския празник Пасха.

ВЕЛИКДЕН – празникът на празниците, който *прославя прехода към вечността*. Тази година е на 24 април. Подготовката за честването му започва в седмицата преди самия празник, наричана **Страстна седмица**. Празнува се три дни. Вечерта в събота се отслужва тържествено богослужение, като точно в полунощ свещеникът обявява Възкресението с думите „Христос Воскресе“. При обявяването му, свещеникът изнася запалена свещ, от която всички присъстващи палят своите свещи и ги носят по домовете си.

Великденските символи – не е известно кога за пръв път е възникнала традицията да се боядисват яйца. Но ритуалите, свързани с тях, *символизират раждането на живота*. В България обичаят е яйцата да се боядисват на **Велики четвъртък** или **Велика събота**. Първото се оцветява винаги в червено от най-възрастната жена. Докато то е още топло и прясно боядисано, тя рисува кръстен знак на челата на децата, а после на всички останали от семейството.

Обредните хлябове са неотменна част от традициите на Великден. Обикновено се правят в кръгла форма и се украсяват с плетеници,

като в средата им се слага червено яйце. В България по традиция се замесват в четвъртъка преди Великден. Една от тези пити се прави сладка и това е **великденският козунак**.

Други символи на празника са шоколадовите или дървените яйца и заекът, който традиционно се *свързва с плодородието и изобилието*, а в *древните ритуали и вярвания* —

и с луната и нейните цикли. *Съществува легенда*, според която великденският заек някога бил голяма красива птица, принадлежаща на една богиня.

Веднъж тя я превърнала в див заек и, тъй като той все още е птица по душа, продължава да прави гнезда и да ги пълни с яйца.

ВЕСЕЛИ ПРАЗНИЦИ!

Цветелина Енчева XI^B

"Оптимист е човешкото олицетворение на пролетта." Сюзън Дж. Бисонет

Обръщение от абитуриентите

Ще ви позная ли, приятели, след време,
ще познаете ли вие мен?

Светът голям е, бързо ще ни вземе
и няма да ни върне онзи ден!

На вас желая щастие и радост –
побързайте, животът е пред вас!
Тук било е всичко междучасие,
сега започва истинският час!

Антония Колева и Ивелина Стоева XII^F

Аз учих в тази гимназия...

Рисунка на Елза Неджати VIII^F клас

Спомням си първия 15-ти септември в ПГИУ „Елиас Канети”. Бях малко и уплашено „зайче”. Гледах очарована и с интерес по-големите ученици в гимназията и исках да бъда като тях – да бъда уверена, да имам и нови

приятели. Да! Изпитвах и страх, и любопитство. Чудех се на какви ли хора ще попадна, с какви ли предизвикателства ще трябва да се справям, дали ще си намеря приятели... Хиляди въпроси бръмчаха в главата ми...

В двора на училището всички бяха разпределени по класове и, слава богу, успях да се ориентирам. Заех си чинно отреденото място и зачаках. Свенливо протягах ръка, за да се запозная с новите си съученици. В приятелското лице на една усмихната госпожа открих своята класна. Странно. Този ден беше толкова отдавна, а все още помня ясно детайлите от него.

Странно вълнение ме завладя при прекрачването на прага на класната стая. Сякаш бях алпинист, който се готви да изкачи висок връх, а аз исках да бъда победител, исках да успея. Някак усетих, че няма да бъде лесно. Но нали това прави нещата интересни. Помниш трудно постигнатите успехи. Преодолявайки поредното препятствие, ти се иска да извикаш така, сякаш Еверест е вече покорен от теб.

Тези пет години се изнизаха неусетно, дните изтекоха като песъчинки в часовник.

Желанието ми да открия приятели се сбъдна. Но бях благословена и с хора, които почувствах като много близки. Те станаха моето голямо семейство. Радост и болка, възторг и разочарование сподобиха делниците ми.

Това направи мен и моите съученици такива, каквито сме сега – силни, уверени, отговорни и амбициозни.

В ПГИУ „Елиас Канети” опознахме много неща. Открихме силата на знанието, очарованието на традицията и опитахме вкуса на победата. Срещнахме за първи път и любовта. Сега, когато трябва да напуснем гимназията, си мисля, че тук ние просто бяхме щастливи.

Благодарим на учителите, които успяха да сплотят класовете, да изгладят разногласията и да ни мотивират. Нашите преподаватели ни накараха да повярваме в собствените си сили, научиха ни на смелост: да се борим, когато знаем, че сме прави и да кажем „Извинявай!”, когато сме допуснали грешка.

Времето мина като на сън. Сякаш довчера бяхме осмокласници, а днес вече сме абитуриенти. Завършваме... Всъщност тук изживяхме част от детството си и пораснахме. Правехме грешки, но откривахме и хора, които да ни прощават. Оттук нататък всеки поема по различен път. Кой знае кога отново ще се видим. Може би след десет години, както се пее в една българска песен. Тогава се надявам да сме успели личности, благодарение на това, което получихме и запазихме през годините в ПГИУ „Елиас Канети”.

Then Now

the week before

the night before

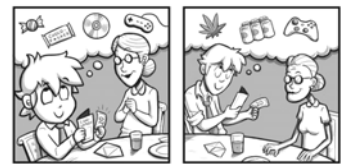
pre-ceremony

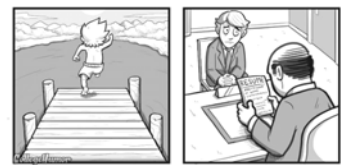
ceremony

post-ceremony

dinner

the next day

Антония Колева XII^F

„Тук било е всичко междучасие, сега започва истинският час!”

НОВИНА ОТ ПОСЛЕДНИТЕ ДНИ:
ПГИУ „Елиас Канети” с грамота за
най-добри рекламни материали

От 14 до 15 април 2011 г. три Учебно-тренировъчни фирми от ПГИУ „Елиас Канети” представиха свои щандове на Международния панаир ТФ Фест Пловдив, организиран от Центъра на УТФ към МОМН. Нашите ученици се конкурираха с 131 фирми от България, Румъния и Черна гора.

Грамота за най-добри рекламни материали спечели УТФ „Голден дриймс” ООД за рекламни и счетоводни услуги. Оригиналната аранжировка и доброто обслужване привличаха клиентите пред щанда за кетъринг на УТФ „Изкушение” ООД. Най-голям оборот сред конкурентите в туристическия бранш реализира УТФ „Ривиера” ООД.

ПОКАНА

за КОНЦЕРТА по случай патронния празник на ПГИУ „Елиас Канети”

Дата: 26 април 2011 г.

От 17:30 часа

Място: Доходното здание

ОЧАКВАМЕ ВИ!

Този брой изготвиха:

Антония Колева XII^Г – „Животът не е

Цветелина Енчева XI^В – „Ако искаш да се почувстваш богат, просто преброй нещата, които не си купил с пари!”

Генчо Бойчинов XI^В – „Бъди щастлив с това, което имаш, докато се борим за това, което желаеш!”

Ивелина Стоева XII^Г – „Опаковките без съдържание са боклуци!”

за това да чакаш бурята да отмине, а за да се научиш да танцуваши в дъжда!”

Нора Стоянова X^Д – „Животът е пътешествие и мечтите са пътеводител!”

Марина Маринова VII^В – „Докато нищо не е решено, всичко е възможно!”